

Prima instanță: Judecătoria Rîșcani mun. Chișinău (jud: A. Miron)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. M. Anton, I. Secieru, V. Negru)

ÎNCHEIERE

27 aprilie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului

Judecătorii:

Tatiana Vieru

Valentina Clevadî

Oleg Sternioală

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de avocatul Victor Burac, în interesele Societății cu Răspundere Limitată „Rapid Link”, împotriva deciziei din 12 noiembrie 2015 a Curții de Apel Chișinău,

adoptată în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Societatea cu Răspundere Limitată „Rapid Link” împotriva Serviciului Vamal al RM privind contestarea actelor administrative și încasarea cheltuielilor de judecată,

c o n s t a t ă :

La data de 07 noiembrie 2013 SRL „Rapid Link” s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Serviciului Vamal al RM, prin care a solicitat anularea deciziei Serviciului Vamal privind respingerea ofertei reclamantului și privind descalificarea reclamantului în cadrul procedurii de licitație publică nr.13/00528 din 21.08.2013; anularea deciziei Serviciului Vamal privind determinarea câștigătorului licitației nr. 13/0052 din 21.08.2013 și obligarea acestuia la reevaluarea ofertelor.

În susținerea acțiunii s-a indicat că, la 06.08.2013 în Buletinul Achiziții Publice nr. 61 a fost publicat anunțul privind licitația publică nr.13/00528, prin care Serviciul Vamal al RM a informat despre intenția sa de a procura un generator electric, în urma căruia a înaintat oferta de participare la licitație, cu valoarea totală de 325911 lei.

Susține reclamantul că la 21.08.2013 a avut loc deschiderea licitației, la care, în afară de reclamant, au participat încă 8 agenți economici, ceea ce se confirmă prin procesul-verbal din 21.08.2013.

Menționează reclamantul că după deschiderea ofertelor a solicitat prezentarea copiilor acestora, însă grupul de lucru a pîrîtului a permis de a face cunoștință cu ofertele, însă, fără a face copii.

Afirmă reclamantul că, la 22.08.2013 s-a adresat în scris către pîrît cu solicitarea de a prezenta copiile ofertelor, solicitare respinsă prin răspunsul pîrîtului din

03.09.2013, iar prin scrisoarea din 02.09.2013 pîrîtul a informat participanții că învingătorul licitației a fost selectată oferta înaintată de SRL „Vec” cu valoarea totală de 529998 MDL, inclusiv TVA.

Declară reclamantul că, nefiind de acord cu rezultatul licitației la 09.09.2013 a contestat la Agenția Achiziții Publice decizia pîrîtului privind atribuirea contractului SRL „Vec”, solicitând anularea procedurii respective și dispunerea reevaluării ofertelor. La 17.10.2013 reclamantul a primit prin poștă decizia Agenției Achiziții Publice din 02.10.2013 prin care contestația reclamantului a fost respinsă, explicîndu-i că oferta reclamantului ca și celelalte oferte ale altor participanți au fost respinse pe motivul necorespunderii cerințelor de calificare solicitate. Cu toate acestea, pîrîtul nu a oferit reclamantului nici o decizie motivată privind respingerea ofertei sau descalificarea acestuia.

Consideră reclamantul că deciziile contestate contravin prevederilor art. art. 15 alin. (1) 22 alin. (4), 44 alin. (5) și art. 71 ale Legii privind achizițiile publice.

În cadrul examinării cauzei, reclamantul și-a concretizat cerințele din acțiune solicitînd anularea în partea ce ține SRL „Rapid Link” a actelor administrative, emise în cadrul procedurii de licitație publică nr.13/00528 din 21 august 2013, în particular și anume, a deciziei de respingere a ofertei reclamantului; a deciziei de determinare a câștigătorului licitației, menționat în procesul-verbal al grupului de lucru din 02 septembrie 2013, a dării de seamă privind rezultatele licitației publice nr.13/00528 din 02.09.2013 și a scrisorii pîrîtului nr.28/09-10270 din 02.09.2013; obligarea grupului de lucru să examineze și să reevalueze oferta reclamantului depusă în cadrul licitației și urmare a comparării punctajului ofertei cu punctajul celorlalte oferte și să desemneze oferte câștigătoare conform criteriilor din documentele de licitație; încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărîrea din 20 mai 2015 a judecătorei Rîșcani mun. Chișinău s-a respins ca neîntemeiată acțiunea depusă de SRL „Rapid Link”.

Prin decizia din 12 noiembrie 2015 a Curții de Apel Chișinău s-a admis apelul depus de SRL „Rapid Link”; s-a casat hotărîrea din 20 mai 2015 a judecătorei Rîșcani mun. Chișinău și s-a încetat procesul civil la cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Rapid Link” împotriva Serviciului Vamal privind contestarea actelor administrative.

La data de 29 februarie 2016 avocatul Victor Burac, în interesele SRL „Rapid Link”, a declarat recurs împotriva deciziei din 12 noiembrie 2015 a Curții de Apel Chișinău, solicitînd casarea parțială a acesteia în partea respingerii cerințelor înaintate de SRL „Rapid Link”.

În motivarea recursului s-a invocat că, decizia contestată este neîntemeiată și pasibilă de a fi casată, deoarece circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii nu au fost constatate și elucidate pe deplin, nu a aplicat legea care trebuia a fi aplicată, a interpretat eronat legea, a aplicat în mod eronat analogia legii.

Menționează că instanța de apel a confundat noțiunea de act administrativ cu noțiunea de decizie adoptată în rezultatul controlului extrajudiciar, de către organul ierarhic superior, care în speță este decizia Agenției Achiziții Publice, anexată la scrisoarea nr. 29/74-2957 din 03.10.2013 de respingere a contestație. Or, o astfel de

confundare este inadmisibilă și neîntemeiată.

Conform art. 434 Cod de procedură civilă, recursul împotriva deciziei se depune în termen de 2 luni de la data comunicării deciziei integrale.

Materialele pricinii atestă că decizia contestată a fost recepționată de către recurent la data de 30.12.2015, fapt confirmat prin ștampila aplicată pe plicul poștal.

Astfel, instanța de recurs reține că recursul declarat de către avocatul Victor Burac, în interesele SRL „Rapid Link”, la data de 29 februarie 2016, este în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de către avocatul Victor Burac, în interesele SRL „Rapid Link”, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către avocatul Victor Burac, în interesele SRL „Rapid Link”, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul constată că argumentele invocate în recurs, în esență sunt identice celor din cererea de apel, care au fost deja supuse examinării și aprecierii de către instanța de apel și nu urmează a fi supuse examinării în ordine de recurs.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura

admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, Completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebaït și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a recunoaște recursul declarat de către avocatul Victor Burac, în interesele SRL „Rapid Link”, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Se recunoaște inadmisibil recursul declarat de către avocatul Victor Burac, în interesele Societății cu Răspundere Limitată „Rapid Link”, împotriva deciziei din 12 noiembrie 2015 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului

Tatiana Vieru

Judecătorii:

Valentina Clevadî

Oleg Sternioală